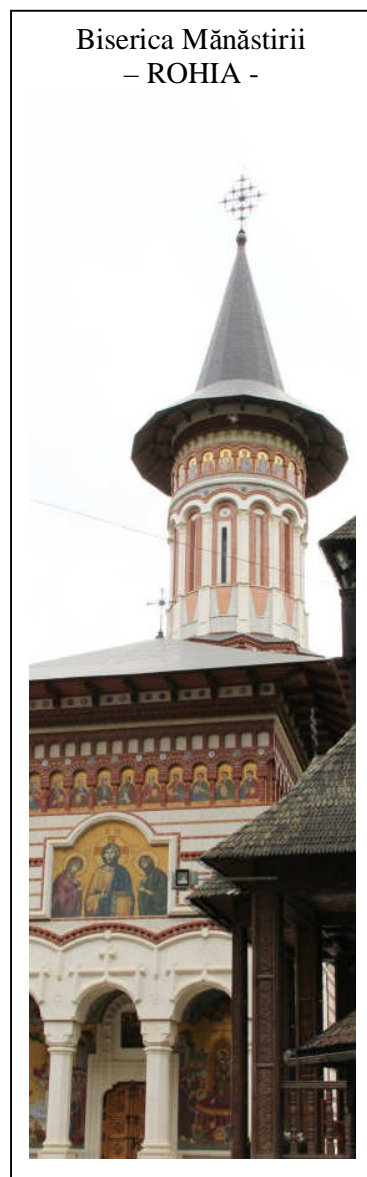

Lămurire pentru credincioși, preoți și monahi,
urmare a discuțiilor legate de
”crucea masonică – crucea lui Baphomet”

**SFÂNTA CRUCE,
indiferent de formele de reprezentare
NU POATE FI ASOCIATĂ
DECÂT CU PATIMILE DOMNULUI
IISUS HRISTOS !**

Crucea este simbolul de căpătâi al creștinismului, reprezentând patima, moartea și învierea Domnului. Identificată dintru început ca fiind „semnul Fiului Omului” (Matei 24, 30), crucea arată calea urmării lui Hristos. Toți martirii au ochii ațintiți asupra Domnului Iisus, Care „a suferit Crucea”, mărturisind că nu există experiență a împărăției Lui Dumnezeu fără Cruce. Pentru Sfântul Ignatie, Biserica își are rădăcina în lemnul crucii, creștinii fiind ramurile ei. Crucea a fost asimilată „copacului cosmic”, în calitatea ei de simbol al „centrului lumii”, iar acest

lucru, ne spune Mircea Eliade, este demonstrația faptului că "imaginea Centrului" se impunea în mod natural spiritului creștin. Sfântul Maxim Mărturisitorul spunea că toate creaturile, prin însăși finalitatea existenței lor, „se cer după Cruce”. Prin verticala ei, crucea semnifică legătura dintre cer și pământ, aspirația spre cele înalte, rectitudinea vieții strălucite de credință. Orizontala ei semnifică îmbrățișarea atotcuprinzătoare a lumii prin iubire jertfelnică, chemarea și adunarea (ekkllesia) tuturor în jurul axei sfinte care duce spre Cer.

În pietatea ortodoxă, venerarea Sfintei Cruci este nedespărțită de lauda Învierii: „Crucei Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfânta Învierea Ta o lăudăm și o mărim”.

Încă din antichitate existau mai multe tipuri de cruci. Romanii se foloseau de trei feluri de cruci: *crux commissa*, denumită și crucea Sfântului Antoniu, avea forma literei T; *crux immissa*, sau crucea latină, avea patru brațe (+); *crux decussata*, sau crucea Sfântului Andrei, avea forma literei X. Mântuitorul a fost răstignit pe o *crux immissa*, fapt atestat de Sfânta Scriptură, unde Sfinții Evangheliști Matei (27, 37), Marcu (15, 26), Luca (23, 38) și Ioan (19, 19) pomenesc despre titlul pironit deasupra capului lui Hristos (redat iconografic cu inițialele I.N.R.I. – Iisus Nazarineanul, Regele Iudeilor).

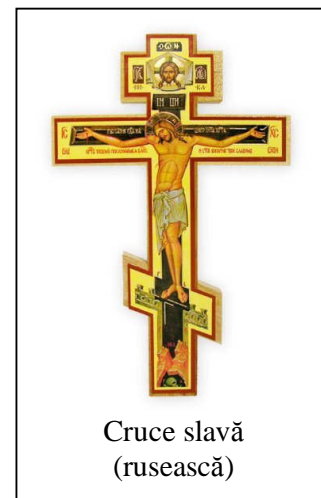
Se cunosc aproximativ 400 de forme de cruci, dintre care trei sînt cele mai răspîndite în lumea creștină:

- crucea Tau, în formă de T (litera greacă Tau), forma cea mai veche, cu origini în Orientul păgân;
- crucea latină/catolică, cu 4 brațe inegale: † (stîlpul vertical mai lung), forma cea mai răspîndită la ora actuală;

- crucea greacă/ortodoxă, cu 4 brațe egale: + (totodată simbolul actual al Crucii Roșii internaționale).

În afară de tipurile menționate mai sus, de o răspândire mai largă se mai bucură: crucea slavă/rusească (cu 8 brațe), crucea celtică (cu un cerc în mijloc), crucea Sfântului Andrei (în formă de X), crucea papală (cu 6 brațe, cele din mijloc fiind mai lungi), crucea trilobată (cu extremitățile în formă de treflă), crucea sagitată (cu extremitățile în formă de săgeți), sau crucile unor vechi ordine cavaleriești, precum crucea de Malta (cu brațele egale și extremitățile mult lățite). Swastika/zvastica (vechi simbol păgân) este și ea un fel de cruce (*crux gammata*).

În tradiția ortodoxă, foarte des întâlnit este semnul Crucii cu opt colțuri. Aceasta este de obicei formată din patru brațe. Unul este vertical și trei orizontale. Brațul vertical și cel din mijloc, orizontal, este Crucea propriu-zisă. Brațul de sus ne aduce aminte despre tabla pe care scria vina pentru care a fost răstignit: „Iisus Hristos Regele Iudeilor”. Bara de jos, care vine înclinată (în stânga), conform tradiției creștine ortodoxe slave, este brațul pe care sau sprijinit picioarele Domnului nostru Iisus Hristos. Bara este înclinată în stânga aducându-ne aminte despre cei doi tâlhari, care au fost răstigniți unul de-a dreapta și celălalt de-a stânga Domnului. Unul dintre ei s-a pocăit, cel din dreapta, și s-a înălțat la cer (bara a arătat în sus), iar celălalt, pentru necredința lui, a mers la iad (bara a arătat în jos).

Crucea slavă
(rusească)

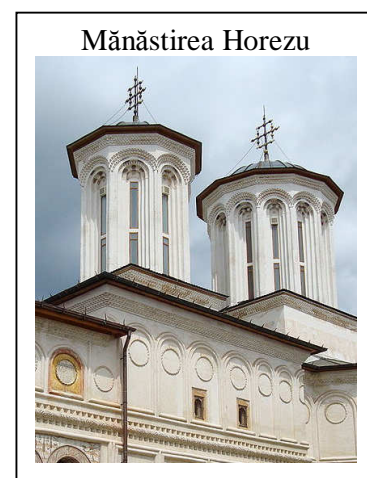
Tot cu opt colțuri, dar cu brațe orizontale, sunt crucile multor biserici și mănăstiri românești: Mănăstirea Curtea de Argeș, mănăstirea Horezu, biserici de lemn din Maramureș (Călinești), biserica mănăstirii Rohia ... etc.

Biserica Mănăstirii Curtea de Argeș

Regretabil este faptul că sunt unii care compară aceste cruci cu anumite semne masonice și sataniste. Este total neavenit să se spună că o reprezentare a Crucii ar putea fi satanic, pentru că a apărut pe steaguri satanice, naziste sau deoarece unele reprezentări au apărut în locuri sau momente nefaste ale istoriei. Creștinii nu pot spune că o reprezentare a Crucii ar putea fi mai mult sau mai puțin sfântă decât alta: nici chiar despre “crucea întoarsă” nu poate spune cineva că ar fi “cruce satanică”, deoarece pe o astfel de cruce a fost răstignit Sfântul Apostol Petru. Iar despre crucile numite “masonice”, regretăm faptul că unele persoane și chiar dintre monahi greșesc ajungând să fie mult prea preocupați de forma crucii, decât de sensul ei.

- Ce ne vom face dacă în heraldica unor organizații neomasonice va apărea în curând: crucea trilobată, crucea Ierusalimului sau crucea latină ? – Vom renunța la formele tradiționale? - Vom renunța la semnul Crucii?

Mănăstirea Horezu

Biserica din Călinești
- Maramureș -

Umblând prin Maramureșul istoric și chiar prin Țara Lăpușului în locuri de smerită, dar înaltă rugăciune, privind spre frumoasele turlle de lemn ale bisericilor care unesc armonios cerul cu pamântul, vedem semnul crucii făurit din fier, cu multă migală de către meșterii secolelor trecute (sec. XVII). În unele locuri Crucea era străjuită de semilună, iar în altele Crucea era cu trei brațe. - Oare meșterii populari să fi avut simpatie față de islam... sau poate față de masonerie? - De bună seamă mințile acelor meșteri țărani erau fără vicleșug, luminate de credință și de dorința de frumos. În acele cruci vedem proporție, armonie, dorința de întreită jertfă personală, mărturie de credință și poate semn de pace în fața navălitorilor musulmani sau de alte credințe.

- Vă îndemnăm să nu vă îngrijoreze formele, ci să pătrundeți în esența acestui semn, care dă mărturie despre răstignire și mântuire. Crucea care este pe o biserică, troița din sat sau de la o răspântie, cruciulița pe care o purtați la gât, crucea din sala de clasă sau de lângă icoanele dumneavoastră de acasă sunt mărturii sfinte ale credinței și ale identității noastre creștine. Persoane ignorante sau atee vor încerca sistematic să ridiculizeze valorile noastre naționale – creștinești; desigur, sunt încercări și ispite specifice ale acestui veac păcătos și zbuciumat.

Ne exprimăm frățească prețuire pentru toți creștinii iubitori și purtători ai Crucii Domnului Hristos și cu duhovnicească chibzuire, Episcopia noastră a ales anumite reprezentări istorice, numindu-le: "Crucea Maramureșeană" sau "Crucea Voievodală Maramureșeană". Aceste forme au fost și specifice credinței ortodoxe în ținutul Maramureșului și Sătmărilor.

Vă dorim tuturor un Post al Sfințelor Paști cu duhovnicești trăiri și împliniri, în așteptarea Învierii Domnului !

**Sectorul Educațional al Episcopiei Ortodoxe Române
a Maramureșului și Sătmărilor**
Baia Mare, 14 aprilie 2016

Adaos pentru facebook, film :
<https://www.youtube.com/watch?v=Datzf8S7oQQ>